

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikohtu põhiseaduslikkuse järelevalve kolleegium
otsus
algtekst
28.06.2012
RT I, 04.07.2012, 20

Riigilõivuseaduse § 57 lg-te 1 ja 22 ning lisa 1 viimase lause põhiseaduslikkuse kontroll

Vastu võetud 28.06.2012

RIIGIKOHUS

PÕHISEADUSLIKKUSEJÄRELEVALVE KOLLEEGIUM

KOHTUOTSUS

Eesti Vabariigi nimel

Kohtuasja number	3-4-1-12-12
Otsuse kuupäev	28. juuni 2012
Kohtukoosseis	Eesistuja Märt Rask, liikmed Henn Jõks, Ott Järvesaar, LeaLaarmaa ja Jüri Põld
Kohtuasi	Riigilõivuseaduse § 57 lg-te 1 ja 22 ning lisa 1 viimaselause põhiseaduslikkuse kontroll
Menetluse alus	Tallinna Ringkonnakohtu 25. mai 2012. a otsus tsiviilasjasnr 2-10-2569
Asja läbivaatamine	Kirjalik menetlus

RESOLUTSIOON

Tunnistada põhiseadusegavastuolus olevaks ja kehtetuks riigilõivuseaduse (RT I, 23.03.2011, 1; RT I, 02.03.2012, 5) § 57 lg-d 1 ja 22 koostoimes lisa 1 viimase lausegaosas, milles tsiviilasjas hinnaga üle 639 116 euro 48 senti tulebapellatsioonkaebuselt tasuda riigilõivu 3% tsiviilasja hinnast, kuid mitterohkem kui 95 867 eurot 47 senti.

ASJAOLUD JA MENETLUSE KÄIK

1. Danske Bank A/S Eestifiliaal esitas 18. jaanuaril 2010 Harju Maakohtusse hagi OÜ Boat Residence ja AS (nüüd OÜ) Haltransa vastu 260 155 087 krooni 93 senti suuruse nõude tunnustamiseks OÜ Fransertal (pankrotis) pankrotimenetluses. Hageja tasuhagiavalduse esitamisel riigilõivu 840 000 krooni (53 685 eurot 78 senti).

2. Harju Maakohus rahuldaski 11. mai 2011. a otsusega hagi. Kohus tunnistas hageja 15 977 912 euro 13 senti suurust nõuet pandiga tagatud nõudena ja 649 028 euro 41 sendi suurust nõuet muu tähtaegselt esitatud tunnustatud nõudena OÜ Fransertal (pankrotis) pankrotimenetluses.

3. OÜ Haltransa ja OÜ Boat Residence esitasid 9. juunil 2011 maakohu otsuse peale apellatsioonkaebuse, milles taotlesid muuhulgas riigilõivu tasumiseks menetlusabi. Tallinna Ringkonnakohus rahuldaski 14. novembril 2011. a määrusega menetlusabi taotluse osaliselt ja kohustas apellante tasuma riigilõivu 53 685 eurot 78 senti. Ringkonnakohus võimaldas apellantidel tasuda riigilõivu apellatsioonkaebuse esitamisel kolme võrdse osamaksena kolme kuu jooksul arvates määruse jõustumisest.

4. Apellandid esitasid 12. märtsil 2012 taotluse määrata uuesti apellatsioonkaebuselt tasumisele kuuluva riigilõivu suurus ja 28. märtsil 2012 taotluse tagastada apellatsioonkaebuselt enam tasutud riigilõiv, sest ringkonnakohus kohustaski 14. novembril 2011 menetlusabi taotluse lahendamisel apellante tasuma riigilõivu Riigikohtu üldkogu 12. aprilli 2011. a otsusega asjas nr 3-2-1-62-10 põhiseadusegavastuolus olevaks tunnustatud määras. Tegelikult tuleb riigilõivu tasuda 19 173 eurot 49 senti.

5.Hageja esitas 2. mail 2012 taotluse osaliselt tagastada hagiavalduselt tasutud riigilõiv. Tulenevalt Riigikohtu otsusest asjas nr 3-2-1-62-10 on sellise suurusega nõudelt põhiseaduspärane lõiv 19 173 eurot 49 senti (300 000 krooni). Seega tuleb hagejale tagastada 34 512 eurot 15 senti (540 000 krooni).

6.Tallinna Ringkonnakohtus jättis 25. mai 2012. a otsusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja maakohtuotsuse muutmata. Ringkonnakohtu tunnistab sama kohtuotsuse resolutsiooni p-s põhiseadusega (PS) vastuolus olevaks ja jättis kohaldamata riigilõivuseaduse (RLS) § 57 lg-d 1 ja 22 (otsuses ekslikult märgitud lg 20) ning lisa 1 nendekoostöimes osas, milles need näevad ette kohustuse tasuda tsiviilasjas hinnaga üle 639 116 euro 48 senti apellatsioonkaebuselt riigilõivu 3% tsiviilasja hinnast, kuid mitte rohkem kui 95 867 eurot 47 senti. Otsuseresolutsiooni p 10 kohaselt tuli resolutsiooni p 5 edastada põhiseaduslikkuse järelevalve menetluse algatamiseks Riigikohtule. Tallinna Ringkonnakohtu otsus jõudis Riigikohtusse 25. mail 2012.

7.Tallinna Ringkonnakohtus parandas 18. juuni 2012. a määrusega vea ringkonnakohtu otsuse resolutsioonis, lugedes õigeaks otsuse resolutsiooni p 10 järgmises sõnastuses: „Otsuseresolutsiooni p 6 edastada põhiseaduslikkuse järelevalve menetluse algatamiseks Riigikohtule.“

TALLINNA RINGKONNAKOHTU OTSUS

8.Riigikohtu otsiviilkolleegiumi 12. aprilli 2012. a määruses asjas nr 3-2-1-37-12 selgitatud, et Riigikohtu üldkogu ei tunnistanud 12. aprilli 2011. a otsuses asjas nr 3-2-1-62-10 riigilõivuseaduse lisa 1 viimases lauses sätestatud riigilõivu maksimummäära põhiseaduse vastaseks alates üldkogu otsuse tegemisest, vaid selle lause kehtetus laieneb kogu redaktsiooni kehtivuse ajale (1. jaanuar 2009 kuni 31. detsember 2010). Seega ei olnud hagi esitamisel 18. jaanuaril 2010 tasutud riigilõivu suurus põhiseaduspärane.

9.TSMS § 6 järgi tuleb tsiviilasjas teha menetlustoiming toimingute tegemise ajal kehtiva seaduse järgi. Apellandi esitasid apellatsioonkaebuse 9. juunil 2011, mil kehtis uus riigilõivuseadus. Selles oli säilinud sama riigilõivu maksimummäär nagu 1. jaanuarist 2009 kuni 31. detsembrini 2010 kehtinud riigilõivuseaduse redaktsioonis, mille Riigikohtu üldkogu on tunnistanud põhiseadusega vastuolus olevaks. Iseenesest vastas ringkonnakohtu tasumisele määratud riigilõivuseadusele.

10.TSMS § 179 lg 1 ja § 8 lg 2 koostöimes on apellatsioonkaebust lahendava kohtuotsusega võimalik määrata kaebuselt tasumisele kuuluva riigilõivu suurus eesmärgiga vältida menetlusosaliste ebavõrdset kohtlemist. TSM § 7 kohaselt on õigusemõistmisel tsiviilasjades pooled ja muud isikud seaduse ja kohtu ees võrdsed. Olukorras, kus samast hagi hinnast arvestatud riigilõivu suurus on hageja jaoks osutunud põhiseadusega vastuolus olevaks ja tal on õigus enamtasutu riigilt tagasisaada, oleks ebamõistlik ja ebaõiglane, kui kostjad peaksid apellatsioonimenetluses ikkagi sama summa tasuma ainult põhjusel, et kaebuse esitamise ajaks on hakanud euro kasutuselevõtu tõttu kehtima uus riigilõivuseadus, mis sisaldab siiski põhiseaduse vastaseks osutunud riigilõivumäära. Võimalusele võtta riigilõivu tagastamise taotluse lahendamisel seisukoht juba tasutud riigilõivu suuruse põhiseadusele vastavuse kohta on Riigikohtu viidanud ka tsiviilkolleegiumi 16. mai 2012. a otsuses asjas nr 3-2-1-49-12 (p 14).

11.Alates 1. jaanuarist 2009 on riigilõivuseaduse lisa 1 märgitud riigilõivud püsivalt samas määras hoolimata vääringust, milles need on seaduse lisas esitatud. RLS § 57 lg-d 1 ja 22 ning lisa 1 nende koostöimes osas, milles need näevad ette kohustuse tasuda tsiviilasjas hinnaga üle 639 116 euro 48 senti apellatsioonkaebuselt riigilõivu 3% tsiviilasja hinnast, kuid mitte rohkem kui 95 867 eurot 47 senti, tuleb tunnistada põhiseadusega vastuolus olevaks jätta PS § 152 lg 1 alusel kohaldamata. Põhiseaduspärane riigilõiv on 19 173 eurot 49 senti.

MENETLUSOSALISTE ARVAMUSED

Riigikohtu

12.Riigikohtu üldkogu on tunnistanud 12. aprilli 2011. a otsuses asjas nr 3-2-1-62-10 põhiseadusega vastuolus olevaks 1. jaanuarist 2009 kuni 31. detsembrini 2010 kehtinud RLS § 56 lg-d 1 ja 19 ning lisa 1 viimase lause nendekoostöimes. Kehtivas riigilõivuseaduses on säilinud sama riigilõivumaksimummäär, mis eelmises redaktsioonis on tunnistatud põhiseaduse vastaseks. Olukorrale, kus riigilõivumäär, mis eelmises seaduse redaktsioonis oli põhiseadusega vastuolus, kehtib siiski uues redaktsioonis, ei saa mingit asjakohast ja mõistlikku põhjendust olla. Seetõttu on riigilõiv põhiseadusega vastuolus.

13.Põhiseaduskomisjon juhib tähelepanu, et Riigikogu võttis 6. juunil 2012 vastu riigilõivuseaduse, tsiviilkohtumenetluse seadustiku ja teiste seaduste muutmise seaduse, millega alandati riigilõivumäärasid mitu korda ning seetõttu ei pruugi kõrgete riigilõivude põhiseaduse vastasuse küsimus olla enam asjakohane.

Danske Bank A/S Eesti filiaal

14.Danske Bank A/S Eesti filiaal ei nõustu ringkonnakohtu otsuse resolutsiooni ja põhjendava osamotiividega osas, milles leiti, et nii hagiavalduselt kui ka apellatsioonkaebuselt tasumisele kuuluv põhiseadusega kooskõlas olev riigilõiv on 19 173 eurot 49 senti (otsuse p 72). Sedavõrd intensiivne PS § 15 lg-st 1 ja § 24 lg-st 5

tulenevate põhiõiguste riive ei ole PS §-ga 11 kooskõlas seetõttu, et piirangu eesmärgid on võimalik saavutada isiku põhiõigusioluliselt vähem riivava, ent siiski vähemalt sama efektiivse abinõuga.

15. Ringkonnakohtu otsuseresolutsioon on redaktsiooniliselt ebatäpne, kuna selles tunnustatipõhiseadusega vastuolus olevaks RLS § 57 lg 20, mitte lg 22, mis oleksisuliselt õige.

OÜ Haltransa, OÜ BoatResidence

16. Kehtivad riigilõivumäärad ületavad legitiimsete eesmärkide saavutamiseks vajalikulävendi, olles muutunud kohtusse pöördumist ja edasikaebamist pärssivaks, mitteaga põhjendamatuid hagisid ja kaebusi ärahoidvaks meetmeks. Praegu kehtivad riigilõivumäärad ei ole vajalikud menetlusosaliste õigusemõistmise kulustekandmisest osavõtu põhimõtte ning menetlusökoonomia tagamiseks.

17. OÜ Haltransa ja OÜ Boat Residence peavad tasuma tsiviilasjas apellatsioonistmes riigilõivu 53 685 eurot 78 senti. Sellise summa nõudmine apellatsioonimenetluse eest on ilmselgelt ebamõistlik. Apellantidel tuleks apellatsioonkaebuse esitamisel tasuda 193-kordne töötasu alammäär ja 64-kordne keskmine brutokuupalga määr, mis kataks õigusemõistmise kulud 77-kordselt.

18. Seejuures on Riigikohus tunnistanud riigilõivuseaduse 1. jaanuarist 2009 kuni 31. detsembrini 2010 kehtinud redaktsioonis analoogse sätte põhiseadusvastaseks. Praeguses menetluses ei esine asjaolusid, mille tõttu peaks otsustama teisiti, kui on olnud Riigikohtu senine praktika riigilõivuseaduse lisa 1 viimases lauses sätestatud riigilõivu maksimummäär põhiseaduspärasuse hindamisel.

Õiguskantsler

19. Vaidlustatud sätted on vastuolus PS § 24 lg-s 5 ettenähtud edasikaebeõiguse ning §-s 11 sisalduvaproportsionaalsuse põhimõttega. Riigilõivuna 53 685 euro 78 senti tasumise nõue riivab samaaegselt ka muude põhiõiguste ja -vabaduste kasutamist (nt omandiõigust ja ettevõtlusvabadust), mistõttu on riive ka nende kasutamisele intensiivne.

20. Riigilõivu suuruse määratlemisel 2012. a-1 võib 2008. a seisu või nn lähima regulatsioonipõhimõttega võrreldes olla kohasem arvestada Riigikogus 6. juunil 2012 vastu võetud uuendatud riigilõivu määrasid, millesuurused peaksid vastama kaasaja Eesti ühiskonna ja majanduse oludele.

21. Õiguskantsler peab kohaseks, et Riigikohus annab *obiter dictum* korras selged juhised põhiseaduspärase suurusega riigilõivu määramiseks olukorras, kus Riigikohus on tunnistanud konkreetse riigilõivu põhiseadusvastaseks, või juhaks, kui madalamaastme kohus soovib menetlusökoonomilisel kaalutlusel jätkata kohtuasjalahendamist põhiseaduslikkuse järelevalve menetluse algatamisele vaatamata jatuleks määrata põhiseaduspärase suurusega riigilõiv.

Justiitsminister

22. Vaidlustatud sätted on põhiseadusega kooskõlas. Riigilõivud on kehtestatud menetlusökoonomia eesmärgil ja need peavad tagama, et isik kaaluks enne kohtusse pöördumist põhjalikult ressursimahuka kohtumenetluse alustamist. Tsiviilkohtumenetluse eesmärk on tagada lünkadeta hagiõigus isiku oluliste õiguste kaitseks. Hagiõiguse piiramine riigilõivu abil, vältimaks põhjendamatute ja liialdatud kahjunõueteesitamist, on demokraatlikus ühiskonnas lubatud.

23. Riigilõivu ühekse eesmärgiks tsiviilasjades on kohtupidamisele tehtavate riigi kulustehüvitamine. Tulenevalt sellest, et tsiviilkohtumenetluses on kohtu rolliks õiguskaitse, õigusemõistmine ja õigusrahu pakkumine omavahel kokkuleppelemitejõudnud pooltele, on põhjendatud tsiviilvaidlustega seotud kulude katmine kohtuasja poolte kohtukuludega, selle asemel et asetada see koormismaks maksjatele.

24. Lõivude kehtestamisega ei piirata isiku õigust pöörduda tema eeldatava ja seadusega kaitstud õiguse või huvi kaitseks kohtusse ehk isiku õigust tõhusale õiguskaitsele. Tsiviilkohtumenetluse seadustik näeb ette võimaluse vabastada isik täielikult või osaliselt riigilõivu tasumisest riigituludesse ja võimaluse tasuda riigilõiv osamaksetena kindla tähtaja jooksul. Neil juhtudel peab kohus ühtlasi andma eelhinnangu hageja õiguste kaitse vajalikkuse ja olulisuse kohta. Olukorras, kus on olemas õiguslik mehhanism maksejõuetu isiku riigilõivutasumisest täielikult või osaliselt vabastamiseks, ei ole kõnealused riigilõivumäärad ebaproportsionaalselt suured ega riku PS § 15 lg-st 1 ja §-st 32 tulenevaid õigusi.

PÕHISEADUSEGA VASTUOLUSOLEVAKS TUNNISTATUD SÄTTED

25. Riigilõivuseaduse (RTI, 23.03.2011, 1; RT I, 02.03.2012, 5) § 57 „Hagiavalduse, avalduse ja kaebuse läbivaatamine“ lg-d 1 ja 22:

„(1) Hagiavalduse esitamisel tasutakse riigilõivu lähtuvalt hagi hinnast käesoleva seaduse lisa 1 järgivõi kindla summana.“

„(22) Tsviilasjas tehtud maakohtu otsuse peale apellatsioonkaebuse esitamisel tasutakse riigilõivu sama palju, kui tuleb tasuda hagi või muu avalduse esialgsel esitamisel maakohtule, arvestades apellatsioonkaebuse ulatust.“

26. „Lisa 1 riigilõivuseaduse juurde

RIIGILÕIVU TÄISMÄÄRAD AVALDUSEESITAMISE EEST TSIVIILKOHTUMENETLUSES (EURODES) (RT I, 23.03.2011, 1 – jõust. 24.03.2011)

[---]

Tsviilasja hinna puhul üle 639 116,48 euro on riigilõivu täismäär 3 protsenti tsviilasja hinnast, kuid mitte rohkem kui 95867,47 eurot.“

KOLLEEGIUMI SEISUKOHT

27. Tallinna Ringkonnakohtu 25. mail 2012 tsviilasjas nr 2-10-2569 tehtud otsuse resolutsiooni p6 on redaktsiooniliselt ebatäpne osas, milles tunnistati põhiseadusegavastuolus olevaks RLS § 57 lg 20. Viidatud säte reguleerib riigilõivutamise kohustust apellatsioonkaebuse esitamisel halduskohtumenetluses. Ringkonnakohtu lahend on tehtud tsiviilkohtumenetluses ja kohtuotsuseresolutsiooni punktiga 6 tunnistati riigilõivuseadus põhiseadusega vastuolus olevaks osas, milles see nägi ette lõivu tasumise apellatsioonkaebuselt tsiviilkohtumenetluses. Tallinna Ringkonnakohtu pidas põhiseadusega vastuolus olevaks mitte RLS § 57 lg-t 20, vaid lg-t 22. Viimane reguleerib tsviilasjades apellatsioonkaebuselt riigilõivu tasumise kohustust.

28. Riigikohtu üldkogutunnistas 12. aprilli 2011. a otsuses asjas nr 3-2-1-62-10 põhiseadusega vastuolus olevaks 1. jaanuarist 2009 kuni 31. detsembrini 2010 kehtinud riigilõivuseaduse (RT I 2006, 58,439; RT I 22.12.2010, 1) § 56 lg-te 1 ja 19 ning lisa 1 viimase lause alusel tsviilasjas hinnaga üle 10 000 000 krooni apellatsioonkaebuselt makstava riigilõivu (maksimummäär 1 500 000 krooni, st 95 867 eurot 47 senti). Riigikohtu põhiseaduslikkuse järelevalve kolleegium tunnistas 1. novembri 2011. a otsusega asjas nr 3-4-1-17-11 põhiseadusega vastuolus olevaks riigilõivuseaduse (RT I 2010, 21, 107; RT I, 17.03.2011, 1) lisa 1 viimases lauses märgitud ja 1. jaanuarist kuni 23. märtsini 2011 kehtinud riigilõivu määra, mida tuli apellatsioonkaebuselt tasuda tsviilasja hinna puhul üle 639 116 euro 48 senti (10 000 000 krooni). Põhiseadusvastaseks tunnistatud riigilõivuseaduse lisa 1 riigilõivu maksimummäär oli sel perioodil 36 088 eurot 35 senti suurem kui kohtuasjas nr 3-2-1-62-10 põhiseadusvastaseks tunnistatud ja enne 1. jaanuari 2011 kehtinud lõiv.

29. Praeguses põhiseaduslikkuse järelevalve asjas on küsimuseks, kas põhiseadusega on kooskõlas alates 24. märtsist 2011 kehtivas redaktsioonis riigilõivuseaduse lisa 1 viimases lauses ette nähtud, apellatsioonkaebuselt tasumisele kuuluva riigilõivu määr. Kehtiva riigilõivuseaduse lisa 1 redaktsioonis on riigilõivumaksimummäär vähendatud. See määr on suuruselt sama 1. jaanuarist 2009 kuni 31. detsembrini 2010 kehtinud riigilõivuseaduse lisa 1 viimase lausealusel apellatsioonkaebuselt tasumisele kuulunud riigilõivuga, mille Riigikohtu üldkogu on tunnistanud põhiseadusega vastuolus olevaks. Erinev on üksnes vääring.

30. Riigikohtu põhiseaduslikkuse järelevalve kolleegium tunnistas 20. juuni 2012. a otsusega asjas nr 3-4-1-10-12 põhiseadusega vastuolus olevaks ja kehtetuks kehtiva riigilõivuseaduse § 57 lg 1 koostoimes lisa 1 viimase lausega osas, millest tsviilasjas hinna puhul üle 639 116 euro 48 senti tuleb hagiavalduselt tasuda riigilõivu 3% tsviilasja hinnast, kuid mitte rohkem kui 95 867 eurot 47 senti. Seega on kehtiva riigilõivuseaduse lisa 1 viimase lausega kehtestatud maksimummääras riigilõiv tunnistatud põhiseadusega vastuolus olevaks ja kehtetuks hagiavalduselt tasumisele kuuluv osas. RLS § 57 lg 22 järgi tasutakse tsviilasjas tehtud maakohtu otsuse peale apellatsioonkaebuse esitamisel riigilõivu sama palju, kuid tuleb tasuda hagi või muu avalduse esialgsel esitamisel maakohtule, arvestades apellatsioonkaebuse ulatust. Oleks mõeldamatu rakendada viidatud riigilõivuseaduse normi selliselt, et määrata apellatsioonkaebuselt tasutava riigilõiv riigilõivuseaduse lisa 1 viimase lause järgi, mis on tunnistanud hagiavalduse esitamisel tasutava riigilõivu osas põhiseadusega vastuolus olevaks jakehtetuks.

31. Kolleegium on seisukohal, et praeguses menetluses ei esine asjaolusid, mille tõttu peaks otsustama teisiti. Seetõttu ei ole ka praeguses asjas asjassepuutuv riigilõiv põhiseadusega kooskõlas. See ei ole vajalik abinõu, piiramaks edasikaebedõigust menetlusökonoomia ja õiguse mõistmise kulutuste kandmisest osavõtu eesmärgil.

32. Kolleegium tunnistas põhiseaduslikkuse järelevalve kohtumenetluse seaduse (PSJKS) § 15 lg 1 p 2 alusel põhiseaduse §-dega 24 lg 5 ja 11 vastuolus olevaks ja kehtetuks riigilõivuseaduse (RT I, 23.03.2011, 1; RT I, 02.03.2012, 5) § 57 lg-d 1 ja 22 koostoimes lisa 1 viimase lausega osas, millest tsviilasjas hinnaga üle 639 116 euro 48 senti tuleb apellatsioonkaebuselt tasuda riigilõivu 3% tsviilasja hinnast, kuid mitte rohkem kui 95 867 eurot 47 senti. Riigilõivuseaduse uue redaktsiooni jõustumine alates 1. juulist 2012 eitähenda seda, et praeguses asjas ringkonnakohtu määratud riigilõiv oli põhiseadusegavastuolus.

33. Danske Bank A/S Eestifiliaal on tõstatanud küsimuse, kas Tallinna Ringkonnakohtu 25. mai 2012. a otsuses tsviilasjas nr 2-10-2569 hagiavalduselt määratud riigilõiv 19173 eurot 49 senti on põhiseaduspärane.

34. Kolleegium märgibvastuseks hageja esitatud küsimusele, et põhiseaduslikkuse järelevalve asjana on Riigikohtule esitatud Tallinna Ringkonnakohtu 25. mai 2012. a otsuse p6 järgi RLS § 57 lg-d 1 ja 22 koostoimes lisa 1 viimase lausega osas, milles tsiviilasjas hinnaga üle 639 116 euro 48 senti tulebapellatsioonkaebuselt tasuda riigilõivu 3% tsiviilasja hinnast, kuid mitterohkem kui 95 867 eurot 47 senti. See oli norm, mille ringkonnakohtus tunnistas põhiseadusega vastuolus olevaks ja jättis kohaldamata. Need olid praeguses asjas PSJKS § 9 lg 1 mõttes asjassepuutuvad sätted. Kolleegium jätab seetõttu Danske Bank A/S Eesti filiaali väited hagiavalduselt määratud riigilõivupõhiseadusega vastuolu kohta tähelepanuta.

Märt Rask, Henn Jõks, Ott Järvesaar, Lea Laarmaa, Jüri Pöld